

Cum să încep să dau învățătură din Biblie?

David Helm

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evangelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

Cum să încep să dau învățătură din Biblie?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubește Dumnezeu pe toți oamenii?,
Matt McCullough

*Cum pot găsi pe cineva care să mă uce-
nicizeze?*, Garret Kell

*Cum pot să folosesc mai bine lectura
Bibliiei?*, Jeremy Kimble

*Cum îi pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?*, Jonathan
Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?,
Matthew Emadi

*Cum pot să susțin lucrarea internațio-
nală de misiune?*, Mark Collins

*Cum poate biserică noastră să găsească
un păstor credincios?*, Mark Dever

*Cum pot crește femeile în biserică lo-
cală?*, Keri Folmar

*Este un lucru iubitor să practicăm dis-
ciplina bisericii?*, Jonathan Leeman

*Ce să fac dacă nu am dorința să mă
rog?*, John Onwuchekwa

*Ce să fac dacă nu simt dorința să
merg la biserică?*, Gunner Gundersen

*Ce să fac dacă sunt descurajat în evan-
ghelizare?*, Isaac Adams

*Ce ar trebui să fac acum, că sunt creș-
tin?*, Sam Emadi

*Ce ar trebui să facem cu membrii care
nu vin la întâlnirile bisericii?*, Alex
Duke

*De ce este Cina Domnului atât de im-
portantă?*, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

*De ce să mă alătur unei biserici lo-
cale?*, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

*La ce ar trebui să mă uit în alegerea
unei biserici?*, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan
Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Je-
remy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

DAVID HELM

CUM SĂ ÎNCEP SĂ DAU
ÎNVĂȚĂTURĂ DIN BIBLIE?

MAGNA GRATIA

CUM SĂ ÎNCEP SĂ DAU ÎNVĂȚĂTURĂ DIN BIBLIE?

David Helm

Copyright © 2024 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

How Can I Begin to Teach the Bible?

Copyright © 2024 by David Helm and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks
525 A Street NE , Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

ISBN: 978-630-351-006-4 (PDF); 978-630-351-007-1 (epub).

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți!
Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

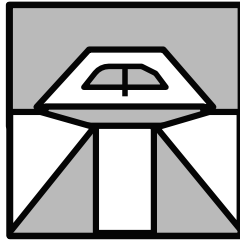
Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

„Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine, și care împarte drept Cuvântul adevărului” (2 Timotei 2:15).

Această carte este pentru oricine vrea să dea învățatură din Biblie, dar nu știe cum să înceapă. Ea este și pentru cei care deja fac asta, dar nu știu dacă fac bine acest lucru.

Dacă te afli în oricare dintre aceste situații, nu ești singurul. Noi toți cei care dăm învățatură din Biblie ca parte din vocația noastră am început de undeva. Eu am început să dau învățatură din Biblie înainte de a mă gândi câtuși de puțin să îmi dedic viața acestei slujbe. Eu m-am îndrăgostit pur și simplu de Domnul Isus și am dorit să le spun și altora ce învățam din Cuvântul lui Dumnezeu. Dar nu aveam nicio idee dacă procesul meu de pregătire sau de dare de învățatură era bun. Eu am început pur și simplu să dau învățatură și să predic, mânat fiind de dorința mea de a pune adevărul Cuvântului lui Dumnezeu înaintea celor pe care îi cunoșteam și îi iubeam.

Care este povestea ta?

Ai fost cuprins dintr-o dată în mintea și inima ta de o dorință de a da învățătură din Biblie? Ți-a spus păstorul tău să te gândești dacă ai putea să conduci un studiu biblic? Ești în situația în care ai fost chemat să ai un cuvânt în vreo lucrare de tineri sau de studenți? Un bărbat din biserica mea a început să dea învățătură din Biblie la o închisoare, după ce s-a întors la Hristos în timp ce el însuși fusese încarcerat!

Oricare ar fi înclinația ta actuală în sarcina dării de învățătură din Biblie, mă bucur că ai început să citești această scurtă carte. Vreau să te îndrept către o cale bine bătătorită a înțelepciunii, care te poate ghida către a-i învăța pe alții din Biblie, având mesaje bazate pe (1) *principii* sănătoase, (2) o bună *pregătire* și (3) o prezentare plăcută.

Așa că hai să începem.

PARTEA ÎNTÂI: PRINCIPIILE

Ai nevoie de încredere

Îngăduie-mi să îți povestesc de prima oară când eu m-am pregătit să am un cuvânt din Biblie față de un grup relativ mare de oameni.

Aveam 18 ani pe atunci, și trecuse cam un an de când îmi predasem viața față de Evanghelie și de când mă îndrăgostisem de Domnul Isus. Fiind în ultimul an de liceu, cei cam 1200 de colegi de școală votaseră nu cu mult timp în urmă și îi aleseseră pe doi dintre noi ca să vorbească la festivitatea de început de an școlar. Și cumva eu am fost unul dintre cei selectați (și este clar că criteriul n-a fost că eu eram șeful de promoție).

Când s-a dus vestea că eu fusesem ales să vorbesc, unora nu le-a plăcut ideea asta. Câțiva profesori și colegi de clasă au încercat chiar să facă să fiu scos de pe agendă. De unde acea opoziție? Păi, eu îmi petrecusem întregul an de până atunci spunându-le tuturor despre Isus. Iar acum unii se temeau că aveam să folosesc această oportunitate – chiar la începutul de an școlar – și să le vorbesc despre același lucru.

Totuși, eu știam că vreau să le spun colegilor mei ceva cu sens din Biblie. Lucruri importante erau puse în joc. Eram acolo aproape 300 de elevi din ultimul an, mulți dintre ei nefiind creștini, și alți 700, plus membri de familie și prieteni. Având în vedere situația, știam că trebuia să vorbesc cu sensibilitate, așa că m-am hotărât să petrec timp în rugăciune atunci când mi-am pregătit cuvântarea (și mama mea s-a rugat pentru mine!).

Dar pe măsura apropierii festivității de deschidere a anului școlar, am fost aruncat într-un vârtej de lucruri. Am auzit că, dacă aș fi menționat Biblia sau aș fi vorbit despre Isus, unii dintre colegii mei de școală aveau de gând să protesteze. Acest lucru m-a făcut să mă opresc, ca să nu menționez doza de anxietate care m-a cuprins. Aveam nevoie de *încredere* – încrederea că Dumnezeu avea să împlinească planurile Sale prin ceea ce eu aveam să spun și că Duhul Sfânt avea să îmi învingă temerile.

În final, am decis să îmi urmez dorința de a spune ceva serios din Biblie. M-am îndreptat apoi către pupitrul, plin de teamă dar și plin de încredere, și i-am încurajat pe colegii mei să se gândească la trei lucruri care speram să caracterizeze acel grup de elevi în acel când făceam pasul către viitor: „Fă dreptate. Iubește mila. Și umblă smerit”. Dacă studiezi Biblia, vei recunoaște că aceste trei propoziții provin din pasajul din Mica 6:8.

Pe când m-am apropiat de încheiere, nimeni nu manifesta semne de împotrivire față de „discursul meu biblic” despre dreptate, milă și smerenie. Am încheiat prin a menționa că aceste cuvinte apar împreună în Biblie. Am explicat apoi că a face dreptate și milă, și a umbla

smerit erau toate lucruri pe care profetul Mica ne învață să le facem „cu Dumnezeu nostru”. În acel moment, am mutat atenția către Isus ca fiind singurul de care noi toți avem nevoie dacă vrem să avem vreo speranță de a împlini ceea ce Dumnezeu înțelege a fi dreptatea, mila și smerenia.

Pe când vorbeam eu despre Isus, am început să aud sunetul clar al unor pași pe pardoseala din lemn. Unii membri ai familiilor și prieteni cu cei din școală plecau. Încă am înregistrarea pe casetă audio cu tropăitul zgomotos al celor care ieșeau din sală. Cu toate acestea, niciunul dintre colegii mei de clasă nu a plecat. În acel moment tensionat, colegii mei au fost clar milostivi față de mine în timp ce eu îmi dădusem toate silințele să fiu sensibil dar iubitor față de ei. Și azi am momente când retrăiesc acele simțăminte: ca să îi iubim cu adevărat pe oameni, trebuie să le spunem despre Isus.

Când mă gândesc acum la acea experiență, după peste 40 de ani, sunt profund conștient că orice credințioasă aș fi exprimat în acele momente, ea era înrădăcinată în *încredere* – nu încrederea în mine, ci în Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă ești la început în slujba dării de învățătură din Biblie, acesta este primul lucru pe care vreau să îl

pun în mintea ta: predicatorii și învățătorii care sunt la început (dar și cei experimentați!) au nevoie de încredere în Cuvântul lui Dumnezeu.

Oricine vrea să dea învățătură din Biblie are nevoie de convingerea reală că Dumnezeu acționează prin propovăduirea Cuvântului Lui. În plus, ai nevoie de încredere în Duhul Sfânt. Trebuie să crezi ferm că Duhul poate birui orice împotrivire față de Cuvântul Lui în inimile celor ce te aud, și ai nevoie să te încrezi în faptul că El îți poate da putere ca să învingi orice teamă ai avea când propovăduiești Cuvântul Lui.

Ai nevoie de convingeri corecte

Darea de învățătură din Biblie începe prin încrederea în Cuvântul lui Dumnezeu. Dar ai nevoie și de un set de *convingeri* sfinte. Și trei convingeri specifice formează un bun punct de plecare: (1) Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, (2) rugăciunea este necesară, și (3) biserica locală este unul dintre cele mai mari daruri ale lui Dumnezeu.

Convingerea nr. 1: Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Însușirea convingerilor corecte despre Biblie este esențială pentru a o propovădui cu credincioșie.

Pentru a ilustra ce vreau să spun, hai să ne uităm la

acronimul *ACT*:

A (autor)

C (cititor)

T (text)

Dacă vrei să dai învățătură din Biblie într-un fel credincios, trebuie să înțelegi acronimul *ACT*, adică trebuie să înțelegi felul cum autorii (A) textului (T) Scripturii se raportează la cititorii (C) Scripturii.

Unii învățători greșesc crezând că textul (T) Scripturii nu este altceva decât o colecție de scrieri omenești. Ei cred că tot ce face Biblia este să ne ofere o „istorie a lui Dumnezeu” veche de secole. Alții cred că Dumnezeu a fost implicat în scrierea Bibliei, dar că, în timp, oamenii au corupt-o. Drept rezultat, cititorii (C) trebuie să descopere mesajul ce ne este dat de Dumnezeu în Scriptură prin a separa grâul adevărului de pleava erorii. Altfel spus, este la latitudinea cititorilor (C) să stabilească ce spune Biblia cu adevărat.

Dar înțelegi care este problema dintr-un astfel de raționament? Dacă tratezi Biblia ca pe un ghiveci de adevăr și eroare, de fapt nu te supui autorității ei, pentru că *tu* poți lăsa deoparte sau poți ignora orice părți care te confruntă sau te tulbură. Dacă nu ești convins

că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, atunci cititorul (C) textului (T) este autoritatea finală pentru ceea ce Biblia spune sau pentru ceea ce autorul (A) vrea să ne învețe.

Prin contrast, Biblia susține că ea este nimic mai puțin decât Cuvântul inerant și plin de autoritate al lui Dumnezeu: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire” (2 Tim. 3:16).

Învățătorii biblici credincioși ar trebui să creadă ceea ce Scriptura spune despre ea însăși:

- Dumnezeu este în esență Autorul Scripturii (A).
- De aceea, textul original (T) este inerant, plin de autoritate și infailibil.
- Așadar, noi, cititorii (C), nu avem niciodată libertatea de a ignora vreo parte din Scriptură sau să găsim sensuri în Scriptură care nu se găsesc acolo.

Cu alte cuvinte, convingerea ta trebuie să fie că autorii (A) au fost mânați de Duhul lui Dumnezeu (2 Petru 1:21), că textul (T) nu a fost corupt, și că cititorul (C) nu poate spune decât ceea ce este în acord cu

învățătura sănătoasă din intenția autorului.

Ca să te încurajez, vreau să îți sugerez că, după experiența mea, cei care împărtășesc aceste convingeri devin felul de oameni pe care Dumnezeu îi folosește ca să câștige oameni la credința în Isus și pentru zidirea trupului lui Hristos.

Dacă vrei să dai învățătură din Scriptură într-un fel bun, ai nevoie să îți însușești convingerea că propovăduiești nimic mai puțin decât Cuvântul lui Dumnezeu inerant și plin de autoritate.

Convingerea nr. 2: Rugăciunea este necesară. Învățătorii credincioși ai Bibliei nu cred doar că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, ci ei cred și în nevoia rugăciunii – atât pentru *pregătirea*, cât și pentru *prezentarea* lor.

Desigur, strategiile obișnuite de citire te vor ajuta să înțelegi Cuvântul lui Dumnezeu, dar lucrurile spirituale sunt înțelese pe cale spirituală (1 Cor. 2:14). Trebuie să fim dependenți de lucrarea Duhului Sfânt ca să înțelegem Biblia corect. Dacă Duhul nu ne dă înțelegere, nici măcar cea mai bună prezentare a ceea ce vrem să îi învățăm pe alții nu va fi în stare să compenseze ignoranța noastră.

Dacă ceva bun rezultă din lucrarea noastră de dare

de învățătură, cauza nu este că noi am fi niște oameni talentați și iscusiți. Cuvântul lui Dumnezeu și Duhul produc roadele spirituale. De fapt, L-am văzut pe Dumnezeu făcând lucruri uimitoare chiar și atunci când exegeza mea a fost deficitară și când prezentarea mesajului a fost greșită. Când învățătorii biblici demonstrează o bizuire pe Dumnezeu în rugăciune, El onorează truda lor prin puterea Duhului Lui, care însoțește învățătura lor.

Rugăciunea trebuie să survină prima, chiar înainte de a începe procesul de pregătire. În viața mea, eu Îi cer lui Dumnezeu să mă ajute să înțeleg pasajul. Eu Îi cer să mă ajute să îmi supun viața față de tot ceea ce descopăr în timp ce studiez Cuvântul Lui. Mai mult, Îi cer să lucreze cu putere în prezentarea mesajului. Și te încurajez să mi te alături în această convingere și în aceste rugăciuni. Manifestă smerenie înaintea lui Dumnezeu trăind în practică convingerea că rugăciunea este obligatorie.

Convingerea nr. 3: Biserica locală este unul dintre cele mai alese daruri ale lui Dumnezeu. Deseori se întâmplă ca o persoană să aibă dorința să dea învățătură din Biblie chiar înainte de a avea vreo oportunitate în acest sens. Ca multe lucruri din viață, aspirația precedă

acțiunea. Totuși, cineva care aspiră să fie un învățător biblic nu ar trebui să o ia pe drumul acesta de capul lui. Un astfel de gest, bazat pur și simplu pe dorințele și aspirațiile tale, este periculos din punct de vedere spiritual.

Ai nevoie de o biserică locală.

Biserica locală ne recunoaște oficial ca aparținând lui Hristos și ne învață să ascultăm de tot ceea ce Isus a poruncit. Biserica locală este locul unde suntem părtași predicării credincioase a Cuvântului lui Dumnezeu de către păstorii care sunt chemați să fie „îi stare să îi învețe pe alții” (1 Tim. 3:2). Ea este de asemenea locul unde vedem modelată ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă vrei să știi cum să începi să dai învățătură din Biblie, biserica locală este școala unde ești echipat. La urma urmei, Hristos a stabilit ca bisericile locale să fie stâlpul și temelie adevărului (1 Tim. 3:15). Așa că, dacă dorești să îi înveți pe alții, ai nevoie să fii hrănit într-o biserică locală, sub autoritatea unor prezbiteri evlavioși. Mai specific, biserica locală este esențială pentru creșterea ta ca învățător, pentru că ea (1) îți *evaluează* competența și (2) ea *te desemnează* într-un rol de dare de învățătură.

Gândește-te la nevoia de a fi *evaluat*. Când eu am

mers la facultate, am fost implicat într-o biserică minunată, unde se predica din Biblie. Personalul pastoral s-a interesat de mine, așa că am ajuns să fac practică sub coordonarea păstorului asociat. El m-a pus la lucru și chiar mi-a dat câteva oportunități să dau învățătură și să conduc studii în grupuri mai mici. Acele oportunități, în care am putut să stau departe de lumina reflectoarelor, au fost foarte valoroase. Ele mi-au permis să îmi încerc îndemânarea în a-i învăța din Biblie pe cei din jurul meu, care mă iubeau și care mi-au oferit impresii oneste. Ei mi-au spus ce aveam de îmbunătățit și m-au învățat cum puteam să mânuiesc mai credincios Cuvântul lui Dumnezeu. Pe scurt, ei mi-au *evaluat* pregătirea pentru a da învățătură din Biblie.

Dar acea biserică locală a făcut mai mult decât să îmi evalueze abilitățile. Ea *m-a desemnat* oficial în lucrarea de dăruire de învățătură. După ce m-au ajutat să îmi dezvolt abilitatea de a da învățătură și m-au evaluat, considerând că eram în stare să mânuiesc eficient Cuvântul lui Dumnezeu, membrii acelei biserici mi-au oferit tot mai multe oportunități de a da învățătură în public și m-au încurajat să continui în acea lucrare.

Această biserică a avut răbdare cu mine, încurajându-mă pe această cale chiar și când am greșit. Nu voi

uita niciodată de una dintre primele mele predici în biserică. Pe atunci, Kent Hughes îmi era păstor. El mi-a oferit oportunitatea să predic, chiar când el a stat pe scaun ascultându-mă cu atenție. Judecând după răspunsul pe care l-am primit de la prieteni și de la câțiva membri, eu credeam că mă descurcasem destul de bine.

După câteva zile, Kent m-a invitat în biroul lui ca să îmi ofere impresiile sale. Nu voi uita niciodată ceea ce el mi-a spus: „David, a fost o predică interesantă și utilă pentru mulți. Dar nu am putut să nu observ că nu prea ne-ai spus ceea ce textul în sine încearcă să ne spună de fapt”. Uitându-mă înapoi la acel moment, acea oră petrecută cu el a fost incredibil de formativă pentru mine. În loc să mă descurajeze, acea observație a aprins în mine un foc de a mă dezvolta și de a crește. Voiam să progrez, iar biserica locală a fost cel mai mare dar care mi-a fost dat pentru asta.

Și vreau același lucru și pentru tine! Așa că alătură-te unei biserici sănătoase și centrate pe Evanghelie, care dă învățătură din Biblie. Nu cere să predai o lecție de studiu biblic din prima zi.

Începe slujind biserica și încurajându-i pe oameni din Scriptură, oricare ar fi oportunitățile mai neoficiale pe care Domnul ți le dă. Supune-te prezbiterilor și cere-

le să îți *evalueze* predicarea și darurile de învățător. Nu fi un învățător care se desemnează singur. Uită-te în biserică și cere-le liderilor ei să îți dea oportunități de a da învățatură la timpul potrivit. Așteaptă cu răbdare până ce ei te *desemnează* oficial să predici sau să dai învățatură.

O relație de mentorat în contextul bisericii locale este indispensabilă pentru a-ți da seama dacă rolul de învățător biblic este potrivit pentru tine.

Acum, că ți-ai îndreptat corect *încrederea* și că ai *convingerile* corecte, ești gata să începi.

Să zicem că ai înaintea ta de spus ceva din Biblie. Cum trebuie să arate pregătirea ta?

Ceea ce urmează este un ghid pas cu pas care te va conduce de la pregătire la prezentare. Am încercat să descriu aici un proces care poate fi parcurs în aproximativ 10 ore (deși asta poate diferi după experiența și nivelul îndemnării tale). Hai să începem.

PARTEA A DOUA: PREGĂTIREA

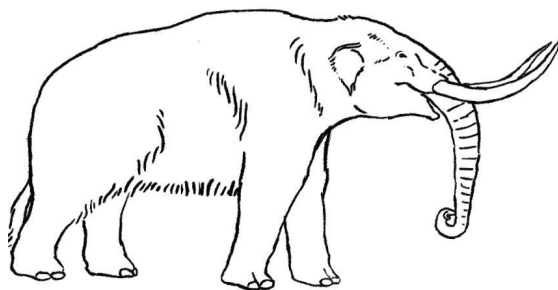
Pregătirea implică trei pași esențiali: (1) găsirea structurii și a ideilor subliniate de text, (2) înțelegerea contextului și (3) sublinierea mesajului Evangheliei.

Pasul 1: Găsirea structurii și a ideilor din text

Învățătorii biblici aflați la începutul slujirii lor pleacă deseori în timpul lor de pregătire de la a se întreba: „Ce aş putea să spun din acest text?” Nu fă asta! Această întrebare te va face mai preocupat cu umplerea timpului decât cu a înțelege mesajul din text.

Îngăduie-mi să îți sugerez un prim pas mai bun. Aș vrea să îți fac cunoștință cu el printr-un desen urmat de o întâmplare adevărată.

Iată-l pe mastodontul Perry.

Mastodontul Perry

În octombrie 1963, judecătorul Joseph Perry de la Curtea Federală a SUA a hotărât să construiască o baltă în curtea lui. Când excavatoarele au început să sape, ele au descoperit un os uriaș îngropat în pământ. Oamenii de știință de la nivel local au fost imediat interesați și au format o echipă de cercetători care să studieze descoperirea

uriază, și au dus acel os la renumitul muzeu de istorie naturală din Chicago. În final, ei au stabilit că osul îi aparținea unui animal dispărut, iar curtea judecătorului Perry a devenit un șantier arheologic. Până la urmă, experții au descoperit 115 oase ale aceluși animal din vechime. Chiar dacă nu au avut la dispoziție toate oasele, oamenii de știință au putut determina *forma* structurii scheletului aceluși animal. Curtea lui Perry fusese casa unui mastodont. Sau, așa cum se face referire uneori la el, ea a fost casa *mastodontului Perry*.

Ce vreau să spun cu asta?

La fel cum oamenii de știință au descoperit suficiente oase pentru a identifica structura scheletului mastodontului, învățătorii biblici trebuie să studieze textul ei pentru a-i descoperi structura. Trebuie să știm felul cum textul nostru „se potrivește împreună”. Trebuie să înțelegem *forma* textului.

Fiecare text biblic își are *forma* literară inspirată divin. Acea formă (sau structură) ne arată ce *idei* anume au fost avute în vedere de Duhul, anume ne revelează argumentul pe care îl susține autorul Scripturii. Asemenea unui bun paleontolog, slujba ta este să îl descoperi!

Dar cum poți face asta?

În primul rând, trebuie să recunoști că Biblia este compusă din *tipuri* diferite de literatură:

- narațiune
- discurs
- poezie.

Sau așa cum eu mă gândesc la ele:

- povestire (narațiune)
- vorbire (discurs)
- cântare (poezie).

Fiecare dintre aceste *tipuri* [sau genuri] literare din Biblie necesită strategii diferite de citire. Cei ce prezintă narațiuni își organizează materialul diferit de scriitorii de cuvântări sau cântări. Desigur, noi recunoaștem intuitiv acest fapt: ne place să citim poemele diferit de cuvântările de campanie, sau citim rețetele diferit de romane.

Așa că, mai întâi, trebuie să stabilești ce fel de gen literar studiezi: Citești o narațiune (ca o narațiune din Vechiul Testament sau o Evanghelie), o cuvântare (ca una dintre epistolele lui Pavel), sau o cântare (ca un psalm)? Odată ce ai stabilit cărui gen literar îi aparține textul tău, vei fi în stare să folosești cele mai eficiente

instrumente pentru a-i descoperi structura.

Iată câteva strategii cu care poți începe.

Forma și ideea unei *narațiuni* se învârt deseori în jurul unei intrigi – cu un decor, conflictul, creșterea tensiunii, punctul culminant, rezolvarea și noul decor. Vezi dacă poți trasa arcul de cerc al intrigii narațiunii prin a-ți pune întrebări de felul următor:

- Care este decorul narațiunii de față?
- Ce conflict se află în centrul ei?
- Cum arată autorul creșterea tensiunii și cum se dezvoltă conflictul?
- Care este punctul culminant al narațiunii?
- Cum se rezolvă ea?
- Care este noul decor (sau noua situație) în care se află personajele la finalul narațiunii?

Caută felurile în care autorul ar identifica secțiunile majore din narațiune, prin lucruri precum scene care se schimbă, elemente caracteristice temporale sau schimbări de loc. Aceste instrumente te vor ajuta să începi să vezi felul cum autorul a pus toate părțile împreună.

Autorii de *cuvântări* își modelează materialul pe

baza unui schelet gramatical de bază. Dacă te pregătești să dai învățatură dintr-o epistolă, poți să îi descoperi structura scheletică uitându-te după subiectul principal, verbele și, cu o atenție specială, după lucruri precum porunci, prepoziții și conjuncții. Vei dori să le acorzi o atenție specială cuvintelor și expresiilor de genul „deoarece”, „din acest motiv” sau „de aceea”. Țelul tău este să urmărești șirul argumentației autorului și să vezi ce încearcă el însuși să îi învețe pe cititorii lui.

În cazul poeziilor sau *cântărilor*, încearcă să observi felul cum autorul dezvoltă imaginile și ideile. Gândește-te la Psalmul 1. Forma literară și accentul sunt legate de imagini contrastante: un pom roditor și pleava purtată de vânt. Aceste imagini sunt conectate la ideile despre cel neprihănit și cel rău, cel binecuvântat și cel blestemat, și destinele celor doi în ziua judecății.

Pot fi spuse mult mai multe lucruri despre cum să excavezi textul tău pentru a-i descoperi *structura* și *ideea* sau accentul intenționate de Dumnezeu. Dar într-o carte ca aceasta este imposibil să dezvolt mai mult. Te încurajez să vizitezi pagina de internet simeontrust.org și să te înregistrezi la cursul *First Principles* [Primele principii]. Acea resursă te va ajuta nu doar să înveți cum să descoperi structura unui text, ci îți va oferi și toți pașii

pregătitori pe care îi voi schița imediat.

Așa că pasul 1 este să găsești structura. De fiecare dată când dai învățătură din Biblie, trebuie să înțelegi *accentul* sau ideea textului prin descoperirea *structurii* lui inspirate.

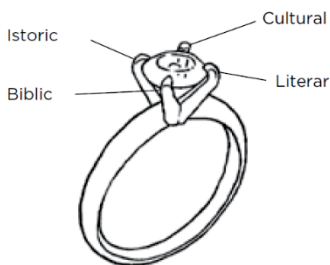
Cât timp ar trebui să îți ia asta? Depinde de experiență și de dificultatea pasajului tău. De regulă, mie îmi ia aproape o oră să descopăr structura unui pasaj. Stabilește-ți un țel modest și nu fi descurajat dacă îți ia mai mult timp. Îți vei îmbunătăți abilitatea cu cât vei practica mai mult. Cere-le ajutor păstorilor și celor care te ucenicizează, care au experiență mai mare în mânăuirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Pasul 2: Înțelege contextul

După ce ai petrecut câțva timp încercând să înțelegi structura și ideea textului din care vrei să dai învățătură, te încurajez să petreci următoarele două ore de pregătire concentrându-te pe *context*. Vreau să fiu clar aici: prin *context* nu mă refer la contextul audienței tale. Mă refer la contextul pasajului tău, contextul autorului și contextul audienței căreia i-a fost scris inițial pasajul, și pe acest lucru vreau să te concentrezi la pasul 2.

Trebuie să iei în considerare contextul *istoric, literar, biblic* și *cultural* al pasajului tău.

Aceste patru contexte sunt ca patru cârlige care susțin diamantul într-un inel de logodnă.

Inelul de logodnă al contextelor

La fel cum cele patru cârlige susțin o piatră prețioasă într-un loc anume, înțelegerea celor patru contexte ale unui pasaj din Scriptură ne ajută să susținem și să subliniem frumusețea și slava aceluia text specific.

Așa că hai să dăm câteva definiții în acest sens. Ce vrem să spunem prin context *istoric, literar, biblic* și *cultural*?

Contextul istoric se referă la situația și circumstanțele în care s-au găsit cei cărora le-a fost scris textul inițial, ca și cele ale autorului. În acest sens, este bine să-ți pui întrebări de felul

următor: Când a fost scris textul? Ce anume se petrecea pe atunci în biserică și în lume? Cum influențează răspunsurile mele la aceste întrebări felul în care înțeleg pasajul?

Contextul literar se referă la ceea ce autorul spune înainte și după textul pe care îl studiezi. Ai putea să te gândești specific la întrebări de acest fel: Ce anume argumentează autorul până în acest pasaj? În ce fel contribuie pasajul meu la acel argument mai larg? Cum dezvoltă aceeași idee pasajele ulterioare din această carte?

Contextul biblic se referă la orice citări sau aluzii făcute la un pasaj anterior din Scriptură. Pune-ți întrebări de felul acesta: Textul meu citează vreo altă parte din Scriptură? Dezvoltă el vreo idee sau doctrine care se găsesc în alte părți ale Scripturii? Face aluzie pasajul meu la un text anterior din Scriptură și, dacă da, de ce?

Contextul cultural face referire la cultura sau societatea antică și la audiența inițială a autorului. Contextul cultural dă sens oricăror detalii din text care erau înțelese de autor, dar

nu în mod necesar de audiența noastră. În acest sens, pune-ți întrebări de felul acesta: Există obiceiuri sau tradiții din acea cultură care ar putea să mă ajute să înțeleg pasajul meu? Există alte lucruri menționate în pasaj care trebuie explicate pentru că ele reflectă obiceiuri mai neobișnuite sau modalități anumite de gândire?

Înțelegerea fiecăruia dintre aceste contexte este esențială pentru o pregătire sănătoasă. Gândește-te cum ai putea să faci ca să aloci 30 de minute pentru studiul fiecărui context. Nu încerca să fi atotcuprinzător. Poți să te întorci întotdeauna să reanalizezi contextul, dacă ai timp la dispoziție. În plus, îți vei îmbunătăți abilitatea înțelegerii fiecărui context cu fiecare lecție din Biblie pe care o vei preda.

Nu cred că pot să subliniez prea mult valoarea dedicării atenției la context încă de timpuriu din pregătirea ta. Contextul dictează felul în care noi înțelegem pasajul din care dăm învățătură. El ne ajută să ne concentrăm pe ceea ce autorii biblici spun în realitate, în loc să folosim textul în modalități pe care autorii originali nu le-ar recunoaște. Din nou, aceste contexte diferite sunt ca acele cârlige ale unui inel, având rolul de a

fixa la locul ei piatra prețioasă a pasajului tău. Sau, dacă ar fi să folosesc o metaforă diferită, contextele variate funcționează ca niște șine de cale ferată, care te mențin pe linia fidelității biblice.

Vreau să las aici o notă cu rol de avertisment înainte de a trece mai departe: foarte mulți predicatori și învățători care predau din Biblie folosesc exagerat multe detalii interesante din context atunci când își prezintă lecțiile. Eu îi denumesc pe aceștia „predicatorii cârligelor”. Ei înghesuie tot ceea ce au învățat despre context în lecțiile lor, în loc să se concentreze pe felul în care contextul informează înțelegerea de către ei a textului în sine. Ține minte că înțelegerea contextului este menită să te ajute să aduci la lumină valorile textului tău, nu invers.

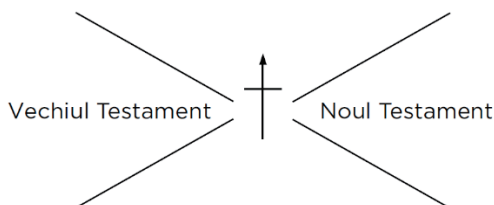
Pasul 3: Subliniază Evanghelia

Probabil că, până la acest moment din pregătirea ta, ai investit deja trei până la patru ore de studiu. Dar încă mai sunt lucruri de făcut. Orice învățător biblic bun va dori ca ascultătorii lui să înțeleagă relația dintre acest text și Evanghelie. Asta înseamnă că *trebuie* să cunoști felul în care pasajul subliniază Evanghelia.

Viața, moartea și învierea lui Isus Hristos constituie

centrul unificator al Scripturii. Orice lucru din Vechiul Testament Îl anticipează pe Isus și îndreaptă privirile către El. Tot astfel, orice lucru din Noul Testament reflectă sau privește înapoi către Persoana și lucrarea lui Isus. Isus însuși a afirmat această realitate. El a spus că toată Scriptura vorbește despre El (Luca 24:25-27, 44-47), așa cum au făcut apostolii (Rom. 1:1-6; 2 Petru 1:19-21).

Principiul acesta arată în felul următor:

Hristos, centrul unificator al Scripturii

Când vine vorba de sublinierea Evangheliei, învățătorii biblici în general fac două greșeli. Prima este să Îl ignore cu totul pe Isus. Charles Spurgeon, cunoscutul predicator baptist din secolul al XIX-lea, a exprimat acest lucru în felul următor:

Ar trebui să-L cunoaștem pe Isus, pentru că avem Scriptura care reflectă chipul Lui, și totuși cum este posibil să deschidem această carte prețioasă și să nu vedem în ea niciun crâmpci al Celui preaiubit? Drag

copil de Dumnezeu, ești oare în această stare? Isus stă printre crinii Cuvântului, iar tu umbli printre ei, și totuși nu Îl vezi. El este obișnuit să umble printre versetele Scripturii, având părtășie cu poporul Său, așa cum Tatăl avea părtășie cu Adam în răcoarea zilei, și totuși tu te afli în grădina Scripturii, dar nu Îl poți vedea, chiar dacă El este întotdeauna acolo.¹

Hai să luăm un exemplu pentru a vedea cum se petrece acest lucru. Imaginează-ți că ai primi sarcina de a preda o lecție biblică în biserica ta din pasajul din 1 Timotei 1:1-2:

Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a Domnului Isus Hristos, nădejdea noastră, către Timotei, adevăratul meu copil în credință: Har, îndurare și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Hristos Isus, Domnul nostru!

Urmând sfaturile date la pasul 1, învățătorul biblic descoperă *structura* pasajului. El observă de îndată că acest pasaj are trei „oase” care organizează întreg materialul:

- 1:1 ne vorbește despre Pavel, autorul,
- 1:2a îl identifică pe Timotei, audiența,

¹ Charles Spurgeon, *Evening by Evening* (London: Passmore and Alabaster, 1868), 305.

- 1:2b ne vorbește despre nădejdea lui Pavel pentru Timotei.

Acum el trece la pasul 2: *contextul*. El studiază convertirea lui Pavel și chemarea lui la lucrare. El știe cum s-au întâlnit Pavel și Timotei. Află apoi anumite lucruri despre orașul Efes, locul în care Timotei slujea ca păstor. El observă de asemenea faptul că nădejdiile lui Pavel pentru Timotei sunt foarte asemănătoare cu dorințele lui pentru biserici din celelalte epistole ale sale.

Având această cunoaștere, învățătorul biblic își propune să ofere un mesaj în trei puncte. În primul rând, el are o mulțime de lucruri de spus despre apostolul Pavel, apoi are ceva de spus și despre Timotei, și în final, explică nădejdiile lui Pavel pentru Timotei.

Până aici totul este bine.

Dar imaginează-ți că, în acest moment, învățătorul biblic se gândește că munca lui s-a încheiat. El se ridică la amvon și explică aceste două versete în context, printr-o lecție cu trei idei: (1) Pavel, apostolul; (2) Timotei, ucenicul lui; și (3) nădejdiile lui Pavel pentru Timotei.

Iată însă care este marea problemă: lecția pe care tocmai ce am descris-o nu spune nimic despre Isus. Ea

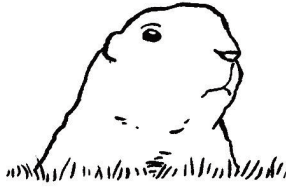
nu a explicat relația dintre acest text și Evanghelia, chiar dacă Isus este menționat *de trei ori* în aceste două versete! Privește cu atenție la acest pasaj: Pavel se identifică drept apostol al lui *Hristos Isus*, după făgăduința vieții care este în *Hristos Isus*, și el dorește anumite lucruri pentru Timotei care vin de la *Hristos Isus*.

Isus și Evanghelia sunt elemente centrale în fiecare parte din acest text. Întreaga Scriptură ne îndreaptă în esență sau decurge din viața, moartea și învierea lui Isus. El este acolo și Îl putem vedea clar. Nu ar trebui să predicăm nimic din Biblie și să ometem Evanghelia.

În lumina acestui adevăr, schița de predică din 1 Timotei 1:1-2 ar fi trebuit să afirme mai degrabă (1) chemarea lui Pavel de către Hristos și (2) încurajarea lui Hristos pentru Timotei.

A doua greșală constă din a-L predica pe Isus în modalități superficiale, predictibile. Cei ce dau învățatură din Biblie fac această greșală când vorbesc despre Isus doar în momentele în care le spun celor necredincioși să primească Evanghelia.

Eu spun despre acest fel de învățători că sunt predicatori de genul „Phil Punxsutawney”.

Predicatorul marmotă Phil Punxsutawney

Îngăduie-mi să explic ce vreau să spun. În fiecare an, pe 2 februarie se parcurge un ritual de primăvară în localitatea Punxsutawney din statul american Pennsylvania. Un oficial al orașului scoate o marmotă („Phil Punxsutawney”) din bârlogul ei de iarnă și, potrivit folclorului, dacă Phil se uită la propria umbră, atunci iarna va fi una lungă, adică încă „șase săptămâni de vreme rece”.

Și așa este și în cazul unor învățători biblici. Ei sunt scoși din bârlogul lor unde studiază și se ridică la amvon săptămână de săptămână, dar Îl propovăduiesc pe Hristos doar ca fiind ceva atașat la finalul prediciei, când le spun necredincioșilor cum ar putea să fie socotiți neprihăniți înaintea lui Dumnezeu. Duminică de duminică, ei fac același lucru „șase săptămâni la rând”. Drept rezultat, cei ce îi aud devin plictisiți de predicare și, mai rău, plictisiți de Isus.

Dacă spunem același lucru despre Isus săptămână de săptămână, dacă reducem mesajul Evangheliei la

ceva care este relevant *doar* pentru necredincioși, atunci trunchiem frumusețea și slava lui Hristos.

De exemplu, ai putea vorbi despre binecuvântările pe care Hristos le are pentru fiecare creștin, așa cum sunt prezentate în 1 Timotei 1:1-2, în timp ce subliniezi insistența lui Pavel pe faptul că Isus este nădejdea noastră. Poți să îl mângâi pe ascultătorul creștin amintindu-i că același Isus care l-a susținut pe Timotei îi va da tot harul, toată îndurarea și toată pacea de care are nevoie atunci când i se cere să facă lucruri dificile pentru El.

Învățătorii biblici buni trebuie să învețe să sublinieze frumusețile Evangheliei așa cum sunt ele revelate în fiecare pasaj din Scriptură. Nu fi peste măsură de predictibil în învățătura ta despre Isus. Gândește-te la felul în care textul tău te îndreaptă către harul lui Dumnezeu care se găsește în Persoana și lucrarea lui Hristos. Ia aminte la felul cum Evanghelia din pasajul tău se aplică nu doar necredincioșilor, ci și celor credincioși. Petrece câțva timp în pregătirea ta gândindu-te la modalitatea în care poți sublinia aspectele particulare ale Evangheliei care sunt prezente chiar în textul din care predici. Nu este ușor să faci acest lucru bine, așa că îți va lua timp și exercițiu.

Până la acest moment din pregătirea ta, ai finalizat trei sesiuni diferite de studiu totalizând undeva între 5 și 6 ore. Și sper că beneficiul care vine în urma acestui fel de a studia devine evident. Înțelegerea pe care o capăți asupra structurii textului ți-a arătat care este punctul sau accentul principal al textului. Timpul alocat investigării celor patru contexte a produs o înțelegere mai bună a sensului și intenției acestuia. Acum ai de subliniat un aspect al Evangheliei care reiese din textul tău.

Ceea ce ai de făcut acum este să începi să te gândești la felul în care ai de *prezentat* mesajul.

PARTEA A TREIA: PREZENTAREA

În esență, ceea ce ai de făcut este să treci de la pregătire la prezentare.

Augustin scria în acest sens:

Există două lucruri de care depinde orice interpretare a Scripturii: procesul de a descoperi ce avem de învățat din acel pasaj și procesul de a prezenta ceea ce am învățat.²

Pregătirea este procesul de descoperire a ceea ce ai de învățat din text. *Prezentarea* este procesul de a pune

² Augustine, *On Christian Teaching*, trans. R. H. Green (Oxford: Oxford University Press; 1997), 9.

împreună lucrurile pe care vrei să le spui. Prima parte implică să studiezi. A doua parte implică să scrii.

Așadar, ce ai nevoie să știi în legătură cu prezentarea?

În primul rând, cunoaște-ți țelul

Ca să exprim totul într-o singură frază, ar trebui să fii în măsură să spui ceea ce încerci să-i convingi pe ascultătorii tăi din textul din care predici sau predai. Gândește-te la asta în felul următor: în decursul *pregătirii*, ți-ai îndreptat toată atenția către textul biblic. Dar pentru a-l *prezenta*, trebuie să te gândești la oamenii cărora urmează să le vorbești.

Regretabil este că mulți învățători biblici cred că expunerea biblică înseamnă pur și simplu să îi învețe pe alții care este ideea principală a pasajului, fără să ia în considerare ce încearcă să împlinescă acele lucruri din text în viețile ascultătorilor lor. Ei reduc sarcina dării de învățatură la simpla afirmare a ideii principale a pasajului. Drept rezultat, prezentarea lor sună mai degrabă ca un comentariu asupra aceluși text biblic.

Dar învățătorii biblici buni înțeleg diferența dintre simpla afirmare a ideii principale a textului și stabilirea unui țel pentru mesajul lor. Gândește-te la acest lucru

cu atenție: dacă vrei să dai învățatură într-un fel de eficace din Biblie, trebuie să reformulezi ideea principală a pasajului așa încât cei ce te ascultă să trăiască sub adevărul aceluia punct principal.

Trecerea de la pregătire la prezentare ne cere să ne gândim și să reflectăm, nu să facem mai multă exegeză și cercetare. De fapt, mare parte din timpul tău care vizează prezentarea ar trebui să arate pur și simplu în felul acesta:

Gânditorul, de Auguste Rodin

Mulți dintre noi am văzut cel puțin imagini ale *Gânditorului*, de Auguste Rodin. Originalul lui din bronz se găsește în Paris, și are o istorie interesantă. Dar ceea ce vreau să înveți din ideea *Gânditorului* este că, atunci când ajunge la prezentare, orice învățător biblic bun ar trebui să se gândească *îndelung* și cu *insistență* la țelul sau scopul lecției lui. Mie acest lucru îmi ia o oră sau chiar mai mult. Dar ține minte că învățătorii biblici

buni insistă asupra adevărului textului și insistă și asupra celei mai bune modalități de a exprima acel adevăr. Ei nu doar explică, ci și stabilesc un țel pentru ascultătorii lor.

De exemplu, am predicat recent din pasajul din Matei 18:15-20, un text binecunoscut pe tema disciplinei bisericii. Țelul pe care l-am avut pentru congregația mea a fost afirmat în felul următor: „Cei care Îl urmează pe Isus sunt dedicați împreună uceniciei cu El”.

Esența este că nu ești pregătit să predici sau să dai învățătură până nu statuezi care este țelul pe care textul tău îl are pentru audiența ta în particular. Nu neglija acest pas, chiar dacă ți-ar lua câteva ore de gândire și reflecție.

În al doilea rând, construiește o schiță

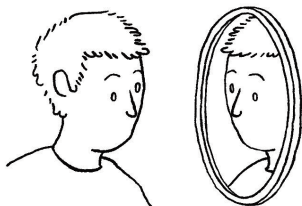
Odată ce ai un țel clar statuat, este momentul potrivit să construiești o schiță a mesajului tău. Cei mai eficace prezentatori își aranjează materialul într-o modalitate în care să slujească țelului lor statuat. *Aranjamentul* pe care îl faci ar trebui să întărească și să susțină țelul tău. În mod obișnuit, construirea unei schițe ar putea să necesite câteva ore de lucru.

Când vine vorba de realizarea unei schițe a mesajului tău, toate predicile și toate cuvântările din Biblie ar

trebui să urmeze un model normal, adică să conțină o introducere, o parte principală și o încheiere. Ai putea să te gândești la aceste componente pur și simplu în termeni de început, mijloc și sfârșit.

Partea principală. Secțiunea din mijloc, *partea principală*, îți va lua cel mai mult din lecția biblică, și eu îți sugerez să o construiești prima. Scrie ideea principală de care vrei să-i convingi pe ascultătorii tăi și care să rezulte din textul tău, și *elementele care o dovedesc*. Acele elemente vor alcătui partea principală sau corpusul lecției tale.

În timp ce construiești corpusul lecției tale, vei avea nevoie să faci referire constant la ceea ce ai lucrat mai devreme și prin care ai identificat *structura* textului. Relația dintre forma structurală și ideea textului tău, și forma și ideea principală a mesajului tău poate fi văzută printr-o schiță simplă a unei persoane care se uită în oglindă.

Imaginea în oglindă

Exprimat în termeni simpli, partea principală a lecției tale trebuie să semene cu partea principală a textului biblic. Cele două ar trebui să se oglindească. Dacă textul are două părți majore, atunci și predica ta ar trebui să aibă două părți. De exemplu, dacă ți s-ar cere să predai o lecție din 1 Samuel 21, în pregătirea mesajului ar trebui să fi descoperit faptul că textul se împarte în două secțiuni, fiecare fiind marcată printr-o schimbare de loc:

- 1 Samuel 21:1-9: David strânge provizii pentru casa Domnului.
- 1 Samuel 21:10-15: David este păzit în casa vrăjmașului său.

Când vine vorba de construirea unei schițe, corpul mesajului tău ar putea să arate în felul acesta:

- 1 Samuel 21:1-9: În Hristos, Dumnezeu ne acoperă nevoile.
- 1 Samuel 21:10-15: În Hristos, Dumnezeu ne ocrotește.³

Astfel, permite-i formei și ideii textului să dicteze forma și ideea lecției tale. În felul acesta, sarcina ta nu are atât de mult de-a face cu a crea schițe, ci cu a reformula

³ Iată, nu orice predică trebuie să aibă trei puncte!

organizarea materialului biblic ca să întâmpine nevoile celor din audiența ta. Observă de asemenea felul în care această schiță face legătura la Evanghelie aducând-o în mesaj și aplicând-o prin a spune că noi primim provizii și protecție „în Hristos”.

Stabilirea ideilor clare și simple pentru partea principală a mesajului tău este esențială, dar nu este suficientă. Partea de mijloc a mesajului tău trebuie să arate și felul în care vei ilustra aceste adevăruri înaintea audienței tale. Elementele mesajului tău vor ridica inevitabil întrebări în mințile celor care te aud. Ele pot chiar să stârnească obiecții, obiecții pe care prezentarea ta ar trebui să le trateze la momentul potrivit. Ca atare, învățătorii biblici buni învață să pună în corpusul mesajelor lor ceea ce trebuie tratat și adus înaintea audienței, dar și ceea ce trebuie respins, dacă vrem să avem vreo speranță să îi convingem pe cei care ne aud.

Încheierea. După construirea părții principale a mesajului, eu recomand să scrii încheierea sau concluzia. Ce face o încheiere bună? Ea re-articulează cu putere țelul pe care l-ai avut în vedere în modalități care rămân clare în mintea și inima celor care te ascultă, lucru care îi îndeamnă la ascultarea de Hristos. Acela este țelul, și nu există nicio formulă magică pentru a ne asigura că acest

lucru se petrece. O ilustrație sau întâmplare poate să ajute sau poate să nu ajute. Încheierea mesajului tău prin a te întoarce la felul în care ai început poate să fie cea mai bună modalitate de a trata această parte, dar nu este întotdeauna așa. Când vine vorba de lungime, încheierea nu trebuie să depășească timpul necesar pentru ca greutatea mesajului să fie imprimată asupra minții ascultătorilor.

Un autor exprima acest lucru în felul următor:

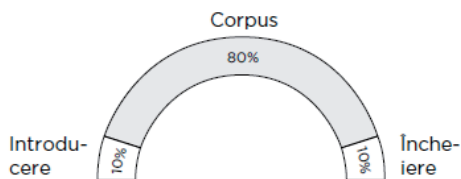
Predicatorul ar trebui să limiteze lungimea secțiunii de încheiere cu gelozie și severitate. Obiectivul lui este doar să pună adevărul pe care l-a explicat și dovedit în contact cu inima și conștiința. Fiecare cuvânt care depășește aceste granițe este ca o excrescență. De aceea, cel mai important lucru este să știi când să te oprești și să te asiguri că te oprești când ți-ai încheiat slujba.⁴

Introducerea. Acum ești pregătit să îți construiești introducerea. O introducere bună va realiza cel puțin trei lucruri. (1) Va câștiga afecțiunea celor ce te ascultă. Audiența ta trebuie să fie pusă într-o stare a minții așa încât oamenii să *vrea* să asculte la ce ai de spus. Nu presupune că ei au venit deja cu această atitudine. (2) Introducerea

⁴ Robert L. Dabney, *Evangelical Eloquence: A Course of Lectures on Preaching* (Edinburgh: Banner of Truth, 1999), 177–78.

trebuie să statueze care este țelul tău. Audiența trebuie să știe către ce o îndrepti și ce nădăjduiești pentru ea. În final, (3) o introducere ar trebui să îi dea audienței tale o percepție despre felul în care ai de gând să atingi acel țel. Oferă-le unele semne indicatoare pe care intenționezi să le urmărești pe măsură ce parcurgi mesajul tău.

Un ultim avertisment: învățătorii biblici au tendința uneori să facă introduceri lungi. Unor predicatori le ia până la 10 minute sau chiar mai mult înainte de a se apropia de textul lor. Ca regulă generală, eu îți sugerez limitarea introducerii la cel mult 10% din timpul total alocat mesajului. Astfel, dacă pentru întreg mesajul ai la dispoziție 20 de minute, încercă să treci către partea principală a mesajului în maxim două minute. Dacă ai 30 de minute la dispoziție, introducerea ta ar trebui să nu depășească trei minute. De asemenea, îți sugerez să nu aloci mai mult de 10% pentru încheiere. În felul acesta, vei avea circa 80% din timpul tău pentru partea principală a mesajului.

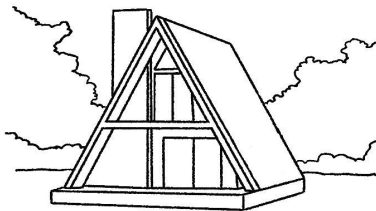

Arcul de cerc al timpului alocat mesajului

Sper că aceste sfaturi despre cum să îți întocmești o schiță te vor face în stare să predai lecții care să fie raționale, clare, simple și credincioase. Lucrează din greu asupra aranjamentului materialului tău, așa încât el să slujească argumentației mesajului tău.

În al treilea rând, subliniază adevărul

Învățătorii biblici buni nu se mulțumesc cu mesajele lor dacă țelul lor nu este transformarea vieților celor care îi aud. Ei vor ca adevărul să pătrundă în inimile ascultătorilor lor. În acest sens, prezentarea noastră trebuie să includă aplicații. Și iată care este schița mea în acest sens.

Cadrul pentru aplicații

O casă în forma literei A a constituit un stil arhitectural popular în anii 1950, cu un acoperiș cu pantă abruptă, pe vremea când Andrew Geller a construit o astfel de casă pe Long Island, casă care a fost popularizată la acea vreme în ziarul *New York Times*.

Pentru scopurile noastre de aici, gândește-te la

acest desen în felul următor: la fel cum un arhitect face desene care, atunci când sunt construite, devin o casă, tot așa învățătorii biblici trebuie să își conceapă mesajele pentru a fi un *cadru* în care există *aplicații* pe care cei ce îi ascultă pot să le facă în viețile lor. Și noi trebuie să facem acest lucru pentru că, dacă învățătura noastră eșuează în acest sens, lucrarea noastră nu oferă ajutorul care să transforme vieți.

Este regretabil că unii învățători biblici nu alocă timp deloc aplicațiilor. Ei nici măcar nu cred că asta este parte din slujba lor. „La urma urmei”, pretind ei, „nu este Duhul Sfânt Cel care ne iluminează, ne dă putere și ne face în stare să trăim în practică adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu?” Deși acest lucru poate fi adevărat, acele adevăruri nu ar trebui să îl împiedice pe predicator să aplice adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu.

Așadar, cum să aplicăm Cuvântul lui Dumnezeu?

În primul rând, aplicațiile tale ar trebui să fie derivate întotdeauna din țelul autorului biblic și, de aceea, ar trebui să slujească țelului tău statuat pentru ascultătorii tăi. O modalitate în care poți vizualiza rolul aplicației mesajului în mesajul tău este să te gândești la ea ca la un adeziv. Un adeziv este o substanță pe care o

„aplici” pe un obiect ca să îl fixezi de un altul. Aplicația ta se străduiește în esență să lipească adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu de viețile celor care te ascultă. Tu vrei ca ideea autorului biblic să adere de comportamentul celor care îl aud.

În al doilea rând, aplicațiile se lipesc cel mai bine atunci când le conectezi de imagini ale textului biblic. De exemplu, dacă textul prezintă adevăruri folosind o metaforă din agricultură, aplicațiile tale vor rămâne mai bine în memoria celor ce te ascultă dacă alegi ilustrații, citate sau întâmplări din același domeniu. Dacă aplicațiile tale oglindesc metafore din text, ai o șansă mai mare de a face aplicații bune ale aceluși adevăr.

În final, nu folosi aplicații de dragul distracției. Folosește-le pentru a zidi și evangheliza. Învățătorii ajung câteodată să fie mai preocupați să stârnească un zâmbet din partea celor care îi aud decât să îi ajute să crească în Hristos. Umorul este bun, chiar esențial pentru buna comunicare, dar țelul nostru nu ar trebui să fie acesta. Țelul nostru trebuie să fie să îi ajutăm pe oameni să crească în harul și cunoașterea lui Hristos.

Hai să facem o recapitulare. Iată cum ar trebui să te gândești la prezentarea ta: (1) cunoaște-ți țelul, (2) construiește-ți schița și (3) aplică practic adevărul textului

prin aplicații solide.

ACUM ÎNCEPE SĂ PRACTICI CE AI ÎNVĂȚAT

„Cum pot începe să dau învățatură din Biblie?” Evident că ar putea fi spuse mai multe lucruri, și chiar *ar trebui*. Dar, într-un material condensat ca acesta, sper că ți-am dat suficiente lucruri ca punct de plecare. Ți-am oferit o cale pe care poți naviga cu succes în aproape 10 ore. Multe mesaje pot să necesite mai mult timp de pregătire decât atât. Și pentru învățătorii care plănuiesc să vorbească dintr-un manuscris complet, nu începe îndoială că acea călătorie este mai lungă.

Încă de la început, rugăciunea mea pentru această scurtă carte este ca Dumnezeu să o folosească pentru zidirea bisericii Sale și ca mulți dintre cei care doresc să dea învățatură din Biblie să înțeleagă ce înseamnă să facă acest lucru într-un fel bun. Dacă, după citirea acestei cărți, dorința ta de a da învățatură din Biblie rămâne la fel de puternică, te încurajez să ai o discuție cu păstorul tău. Nu vei găsi nicio persoană mai potrivită care să te ajute să procesezi lucrurile pe care le ai de învățat pe această cale.

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație creștină non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altor credincioși, astfel:

1. Recomandă mai departe această carte!
2. Scrie o recenzie pe pagina noastră de internet de unde ai descărcat această carte.
3. Vizitează pagina noastră de internet la magnagratia.org și află mai multe despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 300 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini.
4. Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând profilele noastre de social media și abonându-te la noutăți pe email, așa încât să fii anunțat când publicăm resurse noi.
5. Roagă-te pentru noi.
6. Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile de pot face online pe pagina noastră de internet.

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.

magnagratia.org

Dacă ai fost chemat să dai învățătură din Scriptură - fie în întâlnirea bisericii sau într-un grup de studiu biblic - este important să tratezi această responsabilitate cu principii adecvate și pregătire solidă. Dar de unde ar trebui să începi? Acest scurt ghid oferă sfaturi solide pentru a pregăti și da mesaje memorabile, centrate pe Evanghelie. Autorul prezintă sfaturi aplicabile ușor pentru noii păstori și învățători biblici ca și pentru lideri experimentați care caută o modalitate mai bună de a crea și transmite lecții biblice solide care să ajungă la inimile celor prezenți.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățătură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserică locală.

David Helm (MDiv, Gordon-Conwell Theological Seminary) slujește ca păstor senior la Christ Church în Chicago. El slujește de asemenea ca director al Charles Simeon Trust, o organizație care promovează echiparea practică pentru predicare.